

“मीठे बच्चे- तिमीले आफ्नो योगबलबाट सारा सृष्टिलाई पावन बनाउनु छ । तिमी योगबलबाट नै मायामाथि विजय प्राप्त गरेर जगतजित बन्न सक्छौ ।”

प्रश्न:- बाबाको पार्ट के हो, त्यस पार्टलाई तिमी बच्चाहरूले कुन आधारमा जानेका छौ ?

उत्तर:- बाबाको पार्ट हो- सबैको दुःख हरेर सुख दिनु, रावणको जन्जीरबाट छुटाउनु । जब बाबा आउनुहुन्छ तब भक्तिको रात पूरा हुन्छ । बाबा तिमीहरूलाई स्वयं आफ्नो र आफ्नो जायदादको परिचय दिनुहुन्छ । तिमीले एक बाबालाई जान्नासाथ सबै कुरा जान्दछौ ।

गीत:- तुम्हीं हो माता पिता तुम्हीं हो...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले ओम् शान्तिको अर्थ बुझेका छन्, बाबाले सम्झाउनुभएको छ, हामी हौं आत्मा यस सृष्टि ड्रामामा हाम्रो मुख्य पार्ट छ । कसको पार्ट छ ? आत्मा शरीर धारण गरेर पार्ट बजाउँछ । बच्चाहरूलाई अब आत्म-अभिमानि बनाइरहेको छु । यति समयसम्म देह-अभिमानि थियौं । अब आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु छ । हाम्रा बाबा आउनुभएको छ ड्रामा प्लान अनुसार । बाबा आउनु पनि हुन्छ रात्रिमा कहिले आउनु हुन्छ त्यसको तिथि-तारीख कुनै छैन । तिथि-तारीख उनको हुन्छ जो लौकिक जन्म लिन्छन् । उहाँ त हुनुहुन्छ पारलौकिक बाबा । उहाँको लौकिक जन्म छैन । कृष्णको तिथि, तारीख, समय आदि सबै दिन्छन् । उहाँको त भनिन्छ दिव्य जन्म । बाबा यिनमा प्रवेश गरेर बताउनु हुन्छ- यो बेहदको ड्रामा हो । त्यसमा आधाकल्प हुन्छ रात । जब रात अर्थात् घोर अँध्यारो हुन्छ तब म आउँछु । तिथि-तारीख कुनै छैन । यस समय भक्ति पनि तमोप्रधान छ । आधा कल्प हुन्छ बेहदको दिन । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- मैले यिनमा प्रवेश गरेको छु । गीतामा छ भगवानुवाच तर भगवान् मनुष्य हुन सक्दैन । कृष्ण पनि दैवी गुणवाला हुन् । यो मनुष्य लोक हो । यो देव लोक होइन । गायन पनि छ ब्रह्मा देवताए नमः... उनी हुन् सूक्ष्मवतनवासी । बच्चाहरूले जान्दछन्- त्यहाँ हाड-मासुको शरीर हुँदैन । त्यो हो सूक्ष्म सेतो छायाँ । जब मूलवतनमा हुन्छ तब आत्मामा न सूक्ष्म शरीरको छायाँ हुन्छ, न त हाड-मासु नै हुन्छ । यी कुरा कुनै पनि मानिसहरूले जान्दैनन् । बाबाले नै आएर सुनाउनुहुन्छ, ब्राह्मण नै सुन्छन्, अरू कसैले सुन्दैनन् । ब्राह्मण वर्ण हुन्छ नै भारतवर्षमा त्यो पनि तब हुन्छ जब परमपिता परमात्मा प्रजापिताद्वारा ब्राह्मण धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ । अब यिनलाई रचयिता पनि भनिदैन । नयाँ रचना कुनै रचनुहुन्न । केवल परिवर्तन (रिज्युवनेट) गर्नुहुन्छ । बोलाउँछन् पनि- हे बाबा पतित दुनियाँमा आएर हामीलाई पावन बनाउनु होस् । अहिले तिमीलाई पावन बनाइरहनुभएको छ । तिमी फेरि योगबलबाट यस सृष्टिलाई पावन बनाइरहेका छौ । तिमी मायामाथि विजय पाएर जगतजित बन्छौ । योगबललाई विज्ञानको शक्ति पनि भनिन्छ । ऋषि-मुनि आदि सबै शान्ति चाहन्छन् तर शान्तिको अर्थ त जान्दैनन् । यहाँ त अवश्य पार्ट खेल्नु छ नि । शान्तिधाम हो स्वीट साइलेन्स होम् । तिमी आत्माहरूलाई अब थाहा भएको छ- हाम्रो घर शान्तिधाम हो । यहाँ हामी पार्ट खेल्न आएका छौं । बाबालाई पनि बोलाउँछन्- हे पतित-पावन, दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता आउनुहोस्, हामीलाई यस रावणको जन्जीरबाट छुडाउनुहोस् । भक्ति हो रात ज्ञान हो दिन । रात मुर्दाबाद हुन्छ फेरि ज्ञान जिन्दाबाद हुन्छ । यो खेल हो सुख र दुःखको । तिमी जान्दछौ- पहिला हामी स्वर्गमा थियौं फेरि उत्रिँदा-उत्रिँदा तल नर्कमा परेका छौं । कलियुग कहिले खतम हुन्छ फेरि सत्ययुग कहिले आउँछ, यो कसैले पनि जान्दैनन् । तिमीले बाबालाई जानेपछि बाबाद्वारा सबै कुरा जान्यौ । मानिसहरू भगवान्लाई खोज्नको लागि कति धक्का खान्छन् । बाबालाई चिनेकै छैनन् । तब जान्दछन् जब बाबा आएर आफ्नो र जायदादको परिचय दिनुहुन्छ । वर्सा बाबाबाट नै मिल्छ आमाबाट मिल्दैन । यिनलाई मम्मा पनि भनिन्छ तर यिनीद्वारा वर्सा मिल्दैन, यिनलाई याद पनि गर्नु पर्दैन । ब्रह्मा, विष्णु, शंकर पनि शिवका बच्चाहरू हुन्- यो पनि कसैले जान्दैन । बेहद सारा दुनियाँका रचयिता एकै बाबा हुनुहुन्छ । बाँकी सबै हुन् उनका रचना वा हदका रचयिता । अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । मानिसहरूले बाबालाई जान्दैनन् त्यसैले कसलाई याद गर्ने ? यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कति अनाथ बनेका छन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ ।

भक्ति र ज्ञान दुवैमा सबैभन्दा श्रेष्ठ कर्म हो- दान गर्नु । भक्तिमार्गमा ईश्वर अर्थ दान गर्छन् । के को लागि ? कुनै कामना त अवश्य रहन्छ । सम्झन्छन्- जस्तो कर्म गरिन्छ त्यसको फल अर्को जन्ममा पाइन्छ, यस जन्ममा जे गर्छन् त्यसको फल अर्को जन्ममा पाउँछन् । जन्म-जन्मान्तर पाउँदैनन् । एक जन्मको लागि फल मिल्छ । सबैभन्दा सर्वोच्च कर्म हो दान । दानीलाई पुण्यात्मा भनिन्छ । भारतवर्षलाई महादानी भनिन्छ । भारतवर्षमा जति दान हुन्छ त्यति अरू

कुनै खण्डमा हुँदैन । बाबा पनि आएर बच्चाहरूलाई दान गर्नुहुन्छ, बच्चाहरूले फेरि बाबालाई दान गर्छन् । भन्छन् बाबा हजुर आउनु भयो भने हामी आफ्नो तन-मन-धन सबै हजुरलाई समर्पण गर्नेछौं । बाबा बाहेक हाम्रो कोही छैन । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— मेरो लागि तिमी बच्चाहरू नै हो । मलाई भनिन्छ नै हेविनली गड फादर अर्थात् स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला । म आएर तिमीलाई स्वर्गको बादशाही दिन्छु । बच्चाहरू मेरो लागि सबै कुरा दिन्छन्, बाबा सबै चीज हजुरको हो । भक्तिमार्गमा पनि भन्दथे— बाबा, यो सबै हजुरले दिनुभएको हो । फेरि त्यो गयो भने दुःखी हुन्छन् । त्यो हो भक्तिको अल्पकालको सुख । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— भक्तिमार्गमा तिमी मलाई दान-पुण्य गर्दछौ अप्रत्यक्ष (इनडाइरेक्ट) त्यसको फल त तिमीलाई मिलिरहन्छ । अब यस समय मैले तिमीलाई कर्म-अकर्म-विकर्मको रहस्य सम्झाउँछु । भक्तिमार्गमा तिमी जस्तो कर्म गर्दछौ त्यसको अल्पकालको सुख पनि मद्दारा तिमीलाई मिल्छ । यी कुरा बारे दुनियाँमा कसैलाई थाहा छैन । बाबा नै आएर कर्मको गति सम्झाउनुहुन्छ । सत्ययुगमा कहिल्यै कसैले नराम्रो कर्म गर्दैनन् । सधैं सुख नै सुख छ । याद पनि गर्छन् सुखधाम, स्वर्गलाई । अहिले बसेका छौ नर्कमा । फेरि पनि भन्छन्— फलानो स्वर्ग गयो । आत्मालाई स्वर्ग कति राम्रो लाग्छ । आत्माले नै भन्दछ— फलानो स्वर्ग गयो । तर तमोप्रधान भएको कारण उनीहरूलाई केही पनि थाहा छैन— स्वर्ग के हो, नर्क के हो ? बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सबै कति तमोप्रधान बनेका छौ ड्रामालाई त जान्दैनन् । सम्झन्छन् पनि, सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ भने अवश्य हुबहु घुम्छ होला नि । उनीहरू केवल भन्न मात्र भन्छन् । अहिले यो हो संगमयुग । यस एउटै संगमयुगको गायन छ । आधा कल्प देवताहरूको राज्य चल्यो फेरि त्यो राज्य कहाँ गयो, कसले जित्यो ? यो पनि कसैलाई थाहा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— रावणले जित्यो । उनीहरूले फेरि देवता र असुरहरूको लडाई बसेर देखाएका छन् ।

अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ— ५ विकाररूपी रावणसँग हाँछन् फेरि रावणमाथि विजय पनि प्राप्त गर्छन् । तिमी त पूज्य थियौ फेरि पुजारी पतित बन्छौ त्यसैले रावणसँग हान्यौ नि । यो तिम्रो दुश्मन हुनाको कारण तिमी सधैं जलाउदै आएका छौ । तर तिमीलाई थाहा छैन । अब बाबा सम्झाउनु हुन्छ रावणको कारण तिमी पतित बनेका हो । यी विकारलाई नै माया भनिन्छ । मायाजित, जगतजित । यो रावण सबैभन्दा पुरानो दुश्मन हो । अहिले श्रीमतबाट तिमी यी ५ विकारहरूमाथि विजय प्राप्त गर्दछौ । बाबा आउनुभएको छ विजय प्राप्त गराउन । यो खेल हो नि । मायासँग हान्यो हार मायासँग जित्यो जित । जित बाबाले नै प्राप्त गराउनु हुन्छ, यसैले उहाँलाई सर्वशक्तिमान् भनिन्छ । रावण पनि कम शक्तिमान् छैन । तर उसले दुःख दिन्छ यसैले गायन छैन । रावण धेरै दुष्ट छ । तिम्रो राजाई नै छिनेर लिन्छ । अहिले तिमीले बुझिसकेका छौ— हामी कसरी हार्दछौ फेरि कसरी विजय प्राप्त गर्दछौ ? आत्माले चाहन्छ पनि, हामीलाई शान्ति चाहिन्छ । हामी आफ्नो घरमा जाऔं । भक्त भगवान्लाई याद गर्छन् तर पत्थरबुद्धि हुनाको कारण सम्झदैनन् । भगवान् बाबा हुनुहुन्छ, त्यसैले बाबाबाट अवश्य वर्सा मिल्छ होला । मिल्छ पनि अवश्य । तर कहिले मिल्छ फेरि कसरी गुमाउँछन् यो जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म यस ब्रह्मा तनद्वारा तिमीलाई बसेर सम्झाउँछु । मलाई पनि कर्मेन्द्रिय त चाहिन्छ नि । मेरा आफ्ना कर्मेन्द्रियहरू त छैनन् नि । सूक्ष्मवतनमा पनि कर्मेन्द्रियहरू हुन्छन् । हिँड्दा-डुल्दा जसरी मौन चलचित्र (मुवी बाइसकोप) हुन्छ, यो आवाजमा चलचित्र निस्केकोले बाबालाई सम्झाउन पनि सजिलो भएको छ । उनीहरूको हो बाहुबल, तिम्रो हो योगबल । उनीहरू दुई भाइ पनि यदि आपसमा मिले भने विश्वमाथि राज्य गर्न सक्छन् । तर अहिले त फुट परेको छ । तिमी बच्चाहरूमा शान्ति (साइलेन्स) को शुद्ध घमण्ड हुनुपर्छ । तिमी मनमनाभवको आधारबाट साइलेन्सद्वारा जगतजित बन्छौ । उनीहरू हुन् साइन्स घमण्डी, तिमी साइलेन्स घमण्डी आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्दछौ । यादबाट तिमी सतोप्रधान बन्दछौ । धेरै सजिलो उपाय बताउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— शिवबाबा आउनुभएको छ हामी बच्चाहरूलाई फेरि स्वर्गको वर्सा दिन । तिम्रो जुन पनि कलियुगी कर्मबन्धन छ, बाबा भन्नुहुन्छ— तिनलाई भुल । ५ विकार पनि मलाई दानमा देऊ । तिमी जुन मेरो मेरो भन्दै आएका छौ मेरो पति, मेरो फलाना, यो सबै भुल्दै जाऊ । सबै देखेर पनि त्यसबाट ममत्व मेटाऊ । यो कुरा बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ । जसले बाबालाई जान्दैनन्, उनीहरू त यस भाषालाई पनि बुझ्न सक्दैनन् । बाबा आएर मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । देवताहरू सत्ययुगमा हुन्छन् । कलियुगमा हुन्छन् मानिसहरू । अहिलेसम्म पनि उनको निशानी छ अर्थात् चित्र छ । मलाई भन्छन् नै पतित-पावन । म त पतित (डिग्रेड) बन्दिनँ । तिमीहरू भन्दछौ— हामी पावन थियौ फेरि डिग्रेड भएर पतित बनेका छौ । अब हजुर आएर पावन बनाउनु होस् तब हामी आफ्नो घरमा जान्छौ । यो हो आध्यात्मिक ज्ञान । अविनाशी ज्ञान रत्न हो नि । यो हो

नयाँ ज्ञान । अब यो ज्ञान सिकाइरहेको छु । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्यको रहस्य बताउँछु । अहिले यो हो पुरानो दुनियाँ । यसमा तिम्रा जति पनि मित्र सम्बन्धी आदि छन्, देह सहित सबैबाट ममत्व निकाल ।

अहिले तिमी बच्चाहरू आफ्नो सबै चीज बाबालाई सुम्पिन्छौ । बाबा फेरि स्वर्गको बादशाही २१ जन्मको लागि तिमीहरूलाई सुम्पिनुहुन्छ । लेन-देन त हुन्छ नि । बाबा तिमीलाई २१ जन्मको लागि राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ । २१ जन्म, २१ पीढीको गायन छ अर्थात् २१ जन्म पूरा जीवन चल्छ । बीचमा कहिल्यै शरीर छुट्दैन । अकालमा मृत्यु हुँदैन । तिमी अमर बनेर अमरपुरीको मालिक बन्छौ । तिमीलाई कहिल्यै कालले खान सक्दैन । अहिले तिमी मर्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै सम्बन्ध छोडेर एक बाबासँग सम्बन्ध राख्नु छ । अब जानु नै छ सुखको सम्बन्धमा । दुःखको बन्धनलाई भुल्दै जानेछौ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मामेकम याद गर, साथ-साथै दैवी गुण पनि धारण गर । यी देवताहरू जस्तो बन्नु छ— यो हो लक्ष्म-उद्देश्य । यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक थिए । यिनीहरूले कसरी राज्य पाए, फेरि कहाँ गए, यो कसैलाई थाहा छैन । अब तिमी बच्चाहरूले दैवी गुण धारण गर्नु छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन । बाबा हुनुहुन्छ नै दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता । त्यसैले तिमीले पनि सुखको मार्ग सबैलाई बताउनु छ अर्थात् अन्धाहरूको लट्टी बन्नु छ । अहिले बाबाले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ । तिमी जान्दछौ— बाबाले कसरी पार्ट बजाउनु हुन्छ । अहिले बाबा जुन तिमीलाई पढाइ रहनुभएको छ फेरि यो पढाइ प्रायः लोप हुनेछ । देवताहरूमा यो ज्ञान रहँदैन । तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण नै रचयिता र रचनाको ज्ञान जान्दछौ । अरू कसैले पनि जान्दैनन् । यी लक्ष्मी-नारायण आदिमा पनि यदि ज्ञान भएको भए परम्परादेखि चल्दै आउथ्यो । त्यहाँ ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन किनकि त्यहाँ हुन्छ नै सद्गति । अहिले तिमी सबै थोक बाबालाई दान दिन्छौ फेरि बाबाले तिमीलाई २१ जन्मको लागि सबै थोक दिनु हुन्छ । यस्तो दान कहिल्यै हुँदैन । तिमी जान्दछौ— हामी सर्वांश दिन्छौ, बाबा यो सबै कुरा हजुरको हो । हजुर नै हाम्रो सब थोक हुनुहुन्छ । त्वमेव माता च पिता... । पार्ट त बजाउनु हुन्छ नि । बच्चाहरूलाई गोदमा पनि लिनु हुन्छ फेरि स्वयं नै पढाउनुहुन्छ । फेरि स्वयं नै गुरु बनेर सबैलाई लिएर जानु हुन्छ । भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई याद गर्नु भने पावन बन्नेछौ फेरि तिमीलाई साथमा लिएर जानेछु । यो यज्ञ रचिएको छ । यो हो शिव ज्ञान यज्ञ, यसमा तिमी तन-मन-धन सबै स्वाहा गर्दछौ । खुशीले सबै अर्पण हुन जान्छ । बाँकी आत्मा रहन्छ । बाबा, अब हामी हजुरको श्रीमतमा नै चल्नेछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्नु छ । ६० वर्षको आयु जब हुन्छ तब वानप्रस्थ अवस्थामा जाने तयारी गर्छन् तर उनीहरूले कुनै फर्केर जानको लागि कहाँ तयारी गर्छन् । अहिले तिमी सतगुरुको मन्त्र लिन्छौ मनमनाभव । भगवानुवाच— तिमीले मलाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म विनाश हुनेछ । सबैलाई भन— हामी सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ । शिवबाबालाई याद गरौ । अब जानु छ आफ्नो घर । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कलियुगी सबै कर्मबन्धनहरूलाई बुद्धिबाट भुलेर, ५ विकारको दान गरेर आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनु छ । एकै साइलेन्सको शुद्ध घमण्डमा रहनु छ ।
- २) यस रुद्र यज्ञमा खुशीसँग आफ्नो तन-मन-धन सबै अर्पण गरेर सफल गर्नु छ । यस समय सबै कुरा बाबालाई सुम्पेर २१ जन्मको बादशाही बाबाबाट लिनु छ ।

वरदानः— आफ्नो शुभ भावनाद्वारा निर्बल आत्माहरूमा बल भर्ने सदा शक्ति स्वरूप भव

सेवाधारी बच्चाहरूको विशेष सेवा हो— स्वयं शक्ति स्वरूप रहनु र सबैलाई शक्ति स्वरूप बनाउनु अर्थात् निर्बल आत्माहरूमा बल भर्नु । यसको लागि सधैं शुभभावना र श्रेष्ठ कामना स्वरूप बन । शुभ भावनाको अर्थ यो पनि होइन— कुनैमा भावना राख्दा-राख्दा उसैमा भाववान् बन । यो गल्ती गर्नु हुँदैन । शुभ भावना पनि बेहदको होस् । एकको प्रति विशेष भावना पनि नोक्सान कारक छ । यसैले बेहदमा स्थित भएर निर्बल आत्माहरूलाई आफ्नो प्राप्त भएको शक्तिको आधारबाट शक्ति स्वरूप बनाऊ ।

स्लोगनः— अलंकार ब्राह्मण जीवनको शृङ्गार हो, त्यसैले अलंकारी बन देह अहंकारी होइन ।